

141

1420-1429

MÁSODIK FEJEZET: A GYÓGYULÁS SZENTSÉGEI

1420 A keresztény beavatás szentségei által az ember megkapja Krisztus új életét. Ezt az életet azonban "törékeny cserépedényben" (2Kor 4,7) hordozzuk. Most még "Krisztussal el van rejtve az Istenben" (Kol 3,3). Most még földi, fájdalomnak, betegségnek és halálnak alávetett házunkban vagyunk. Isten gyermekeinek ez az új élete a bűn miatt megsérülhet és el is veszíthető.

1421 Az Úr Jézus Krisztus lelkünk és testünk orvosa, aki a bénának megbocsátotta bűneit, és visszaadta teste egészségét, úgy akarta, hogy Egyháza a Szentlélek erejével folytassa gyógyító és üdvözítő művét, saját tagjaira vonatkozóan is. Ez a gyógyítás két szentségének célja: a bűnbánat és a betegek kenete szentségéé.

4. Cikkely: A BŰNBÁNAT ÉS A KIENGESZTELŐDÉS SZENTSÉGE

1422 "Akik a bűnbánat szentségéhez járulnak, azok Istent sértő bűneikre Isten irgalmas bocsánatát kapják meg. Egyszersmind kibékülnek az Egyházzal, melyet megsebeztek bűnükkel, s mely szeretetével, példájával és imájával közreműködik megtérésükben."

I. Hogyan nevezik ezt a szentséget?

1423 A megtérés szentségének nevezik amiatt, hogy szentségileg megvalósítja Jézus megtérésre szólító hívását, tudniillik az elhatározást a visszatérésre az Atyához, akitől az ember a bűn által eltávolodott.

A bűnbánat szentségének nevezik amiatt, hogy megszenteli a keresztény bűnös személyes és egyházi megtérésének, bűnbánatának és elégtételének útját.

1424 A gyónás (a bűnök megvallása) szentségének nevezik amiatt, hogy a bűnök beismerése, megvallása a pap előtt e szentség lényeges összetevője. Mélyebb értelemben ez a szentség "hitvallás" is, mert elismeri és dicséri Isten szentségét és irgalmasságát a bűnös emberek iránt.

A bűnbocsánat szentségének nevezik, amiatt, hogy a pap szentségi föloldozása által Isten "bocsánatot (...) és békét" ad a bűnbánónak.

A kiengesztelődés szentségének is nevezik, mert a bűnösnek ajándékozza Isten megengesztelődő szeretetét: "Engesztelődjete ki Istennel!" (2Kor 5,20). Aki Isten irgalmas szeretetéből él, kész arra, hogy megfeleljen az Úr fölhívásának: "Menj, és előbb békülj ki felebarátoddal!" (Mt 5,24).

II. Mire jó a kiengesztelődés szentsége a keresztség után?

1425 "Megtisztultatok, (...) megszentelődtek, (...) megigazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és Istenünk Lelkében!" (1Kor 6,11). Tudatosítanunk kell, mily nagy Isten ajándéka, amit a keresztség beavatás szentségeiben kaptunk, hogy fölfogjuk, mennyire idegen a bűn attól, aki Krisztust öltötte magára. Ám Szent János apostol ezt is írja: "Ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, saját magunkat vezetjük félre, és nincs meg bennünk az igazság" (1Jn 1,8). És maga az Úr tanított bennünket így imádkozni: "Bocsásd meg a mi vétkeinket" (Lk 11,4), egymás elleni vétkeink megbocsátását összekötvén azzal a megbocsátással, amit Isten ad a mi bűneinkre.

1426 A megtérés Krisztushoz, a keresztségből való új születés, a Szentlélek ajándékai, Krisztus táplálékul magunkhoz vett teste és vére bennünket szentté és feddhetetlenné tett "Őelötte" (Ef 1,4), miként maga az Egyház, Krisztus jegyese Őelötte "szent és szeplőtelen" (Ef 5,27). A keresztség beavatásban kapott új élet azonban sem az emberi természet tökélyességét és gyöngességét, sem a hagyomány által concupiscentiának nevezett bűnre való hajlandóságot nem szüntette meg, s ez utóbbi megmarad a megkereszteltekben, hogy próbára tétessenek a keresztség élet harcában Krisztus kegyelmétől támogatva. Ez a harc a megtérés harca az életszentségért és az örök életért, melyre az Úr szüntelenül hív minket.

III. A megkereszteltek megtérése

1427 Jézus a megtérésre hív. E meghívás lényeges része az Ország meghirdetésének: "És betelt az idő, és elközelgett az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban!" (Mk 1,15) Az Egyház igehirdetésében ez a meghívás elsősorban azokhoz szól, akik még nem ismerik Krisztust és az ő evangéliumát. Így a keresztség az első és alapvető megtérés fő helye. Az evangéliumban való hit és a keresztség által mond ellen az ember a gonosznak, s nyeri el az üdvösséget, azaz az összes bűnök bocsánatát és az új élet ajándékát.

1428 Krisztus meghívása a megtérésre állandóan visszhangzik tehát a keresztség életében. E második megtérés állandó feladat az egész Egyház számára, mely "bűnösöket foglal magába, egyszerre szent és mindig megtisztulásra szorul, ezért szüntelenül a bűnbánat és a megújulás útját járja". E megtérésre törekvés nem pusztán emberi tett. A "töredelmes szív" mozgása ez, melyet a kegyelem vonz és indít, hogy válaszoljon az irgalmas Isten szeretetére, aki előbb szeretett bennünket.

1429 Szent Péter megtérése Mestere háromszoros megtagadása után ezt tanúsítja. Jézus végtelenül irgalmas tekintete váltja ki a bánat könnyeit és - az Úr föltámadása után - Péter iránta való szeretetének háromszoros megerősítését. A második megtérésnek közösségi jellege is van. Ez mutatkozik meg a meghívásban, melyet az Úr egy egész egyházhoz intéz: "Tarts bűnbánatot!" (Jel 2,5.16).

Szent Ambrus a két megtérésről mondja: "az Egyháznak pedig van vize is, könnye is, keresztvize és bűnbánati könnyei".